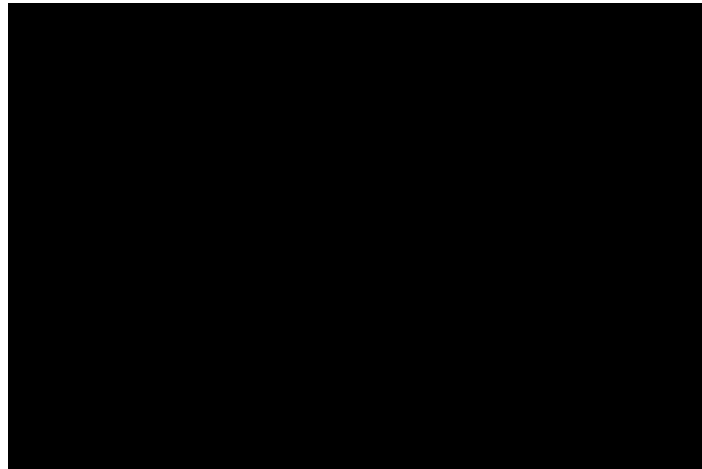

«Pobresa s escriu en femení»

El Dilluns dels Drets Humans del mes de març conclou que el 70% de les persones pobres del món són dones

12 març, 2020 - ALONSO

La 6a sessió del cicle «Els dilluns dels drets humans», organitzada per Mans Unides, ha portat per títol «Pobresa s escriu en femení», aquest 2 de març. Com a ponents han participat la Iolanda Fresnillo, sociòloga, activista social i feminista i la Patricia Garrido, advocada, economista i coordinadora de projectes del sud-est asiàtic de Mans Unides. La moderadora va ser la periodista Montse Punsoda.

Una setena part són dones

Iolanda Fresnillo va assenyalar el fet que el 70% de les persones pobres del món són dones. Però va voler anar més enllà d'aquesta dimensió quantitativa i va fer una anàlisi de la pobresa en tant que fenomen multidimensional emmarcat en un sistema patriarcal que impera encara avui a tot el món, en major o menor mesura.

Analitzant la pobresa com un fenomen multidimensional, aquesta es pot definir com l'absència de recursos i capacitats suficients per a cobrir les necessitats que ens permeten aconseguir un determinat nivell de benestar, però també de desenvolupament personal. En aquest sentit el difícil -sinó impossible- accés a l'educació, l'assistència sanitària o l'habitatge

digne són un clar exemple.

La desigualtat en tots els àmbits

La desigualtat de gènere és tan evident que travessa tots els àmbits de la societat. Sense anar més lluny, veiem com la bretxa salarial entre homes i dones és del 23,4% a Catalunya.

Fresnillo va analitzar la seva participació indicant que «la desigualtat es reproduïx també en l'àmbit de la llar, on moltes dones viuen una situació de dependència econòmica que sovint deriva en la falta de capacitat per a prendre decisions sobre la gestió dels recursos a la llar.»

La situació de violències masclistes que les dones viuen en tots aquests àmbits (el laboral, el de la llar i el públic) aguditzen aquesta desigualtat i dependència, atès que la violència situa a les dones en una posició de vulnerabilitat, tractant d'anul·lar la seva capacitat per a prendre decisions.

Causes socials

Patricia Garrido va iniciar la seva intervenció puntualitzant que, en efecte, és un fet el que les dones constitueixen la immensa majoria dels pobres del món, però això no és un fenomen de la naturalesa que ens hagi estat donat, sinó que existeixen causes socials clares. Els exemples més clars: els salaris baixos, la falta de treball decent i la realització del treball de cures, no remunerat, moltes vegades de manera addicional al treball remunerat. «En una mitjana global, una dona treballa al llarg de la seva vida 4 anys més que un home», va remarcar Fresnillo.

A partir de la denominada «dècada de la dona», promoguda per les Nacions Unides entre 1975 i 1985, es va impulsar l'anàlisi i la recerca de la situació de la dona, en general, i de la

La crisi climàtica

Garrido va assenyalar que «alguns dels programes que desenvolupen les ONGs per a combatre la pobresa reproduïxen patrons de discriminació». Un exemple és quan es canalitzen recursos a través dels grups d'ajuda mútua de dones, responsabilitzant a aquestes d'un treball addicional a les tasques de cures no remunerades que ja desenvolupen.

Patricia Garrido va analitzar indicant la connexió entre la feminització de la pobresa i l'emergència climàtica, focalitzant-se en la campanya de Mans Unides d'enguany, que té per lema «Qui més pateix el maltractament al planeta no ets tu». Així mateix, va recordar que «abordar la violència de gènere i la seva relació amb els crims ambientals ha de ser part central de l'agenda de desenvolupament sostenible i els ODS i del combat contra la feminització de la pobresa.»

Font: Mans Unides